

2
minni superintendens. Hosszasan fejtegeti, hogy az 1883. XXX. t. cz. oly terhes kötelezettségekkel...

Vay bár nagyobb súlyt fektet az új törvényre, mint a 48-ára, mert ez kötelesebb teszi a miniszternek a segélyezést. Különböztet azonban az új törvény...

Közeledik, szept. 13. (O. E.) A reformált egyház egyetemes konventjének mai ülésén a közalap kérdése képezte a vita tárgyát. A dunántúli egyházkerület...

Parancsnok ur! E hó 20-áról kelt levelére válaszulva, köteleselem önmagát kijelenteni, hogy nem ismerem az önmagam jogát...

Parancsnok ur! E hó 20-án kelt levelében szabadságot vesz magának tiltakozni a parancsnokság alatt álló hajók...

KÜLFÖLD.

A francia-kínai kérdés egyre komolyodik. Tegnapelőtt óta éjjel-nappal tárgyalások folynak és Páris, London, Peking közl egymást érik a sürgönyváltások...

A madagaskári ügy.

Az a kényes természetű ügy, mely az immár elhunyt Pierre tengernagy eljárása fölött az angol és francia kormány között fennforgott, ugy látszik beke...

elintézet nyert, vagyis inkább elaludt, a mennyiben az angol kabinet lassankint belátta, hogy alig van ok, a miért a francia kormánytól elégtel...

Uram! Részletes elbeszélés alapján tudomásomra jutott, hogy két, az ön parancsnoksága alatt álló hajó bombázta Tamatávot, a nélkül, hogy ezt előre tudatta volna...

Parancsnok ur! E hó 20-áról kelt levelére válaszulva, köteleselem önmagát kijelenteni, hogy nem ismerem az önmagam jogát...

Parancsnok ur! E hó 20-án kelt levelében szabadságot vesz magának tiltakozni a parancsnokság alatt álló hajók...

Parancsnok ur! E hó 20-án kelt levelében szabadságot vesz magának tiltakozni a parancsnokság alatt álló hajók...

Hasonló, sőt még sokkal erősebb hangon van tartva Pierre tengernagyunk, egy június 23-ki levele, melynek szerzője azonban, minthogy az itt közölt levelek...

Van szerencsem exciádat értesíteni, hogy tudomásomra jött, hogy Tamatáv városában vagy annak szomszédságában olyan mauritiusi lakosok és egyéb brit alattvalók vannak, kik Madagaskárt elhagyni kívánának...

ményei által veszedelembe vagy nyomorba jutottak. Kifünöz tisztelemmel kijelentésem mellett higgyen engem exciád legengedelmessebb szolgájának...

Tengernagy ur! Van szerencsem exciádat értesíteni, hogy Shawné Emily asszonytól, tiszteletendő Andrew Shaw brit alattvaló neveltől értesítést kaptam...

Kormányzó ur! A mint a Stella gőzös megérkezett, közhírré tettem a tamatávi polgárnagy által exciádnak a mauritiusiak és egyéb brit alattvalók részére tett ajánlatát...

Kormányzó ur! Megkaptam exciád levelét, melyben azzal tisztelt meg, hogy tiszteletendő George Andrew Shaw ügyében ir hoztam, kik ellen súlyos vád van emelve...

Kormányzó ur! Midőn néhány óra múlva fölébredt, eleinte álmoknak tetszett neki mindaz, a mi vele történt...

Barátom, mondá a bizományosnak, akar nekem egy szolgátot tenni? Ezért vagyok fogadva, mondá az ember; miben lehetek szolgálatára? Igen egyszerű dologban. Parancsoljon. Annyi az egész, hogy ne távozok el e szállóból, azért hogy ha szükségem lesz önre, bizonyosan megtalálhassam...

Barátom, mondá a bizományosnak, akar nekem egy szolgátot tenni? Ezért vagyok fogadva, mondá az ember; miben lehetek szolgálatára? Igen egyszerű dologban. Parancsoljon. Annyi az egész, hogy ne távozok el e szállóból, azért hogy ha szükségem lesz önre, bizonyosan megtalálhassam...

gáltatásnak szabad folyást engedjek. De örömmel látom, hogy ön nem kérték Shawné asszony iránt való részvételben, valamint abban sem, hogy ő brit felségének bármely alattvalója nyújtas bándás-módra talál a francia bíróság részéről...

A Times párisi levelezője, ki e leveleket közli, a következő megjegyzéssel kíséri azokat: «E levelek, bár rövidiek, eléggé megmagyarázzák az angol kormányt az első pillanatan való magatartását...

Lapunk előfizetési ára: egy óra — 1 ft 80 kr. hat óra — 10 ft. két óra — 3 ft 60 kr. egész évre — 20 ft. három óra — 5 ft — kr.

EGYETÉRTÉS

Szeptember hó 16-kától kezdve új előfizetést nyitunk.

Lapunk mindennap, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelenik. Az előfizető nevének, címének, lakhelyének a szülőföld postán tisztán olvashatólag kiírásuk kérjük, hogy a lap szétválásánál hibát ne történjék...

UJDONSÁGOK.

Személyi hírek. Gróf Esterházy István főispán Pósonyban Budapestre érkezett. Tiszta Kálmán, mint már említve volt, az idén nem megy Ostendébe, hanem pár napra Gesztre megy családjá vendégé lesz...

Király ő felsége, mint már régebben említve volt, október 13-án három napra Szegebre megy. Hogy a királyi szegedi utazásának közvetlenül most lenne, arról egyáltalán szó sincs.

A királyi Szegebre. Szegebről írják a hó 12-ikéről: Az egyes bizottságok már megkezdék működését és sűrűn, forognak, hogy a királyi fogadására minden a legrövidebb idő alatt megkezdésbe lépjen. Valóságos ambiciózus kérdések; egyetemes és testületi vitéknek egymással, hogy Szegebre hírnevet nyúl inkább emeljék. A bizottságok bizottság László Gyula tanácsnok elnöke által szervezett munkák és a bizottságra nem utolsó feladat volt...

Látogatás Kossuthnál. Kamu Péter földműves vejei, baranyamegyei község királya aug. hó 25-én meg látogatta Kossuth urat. Az egyszerű földműves a lelkesedéssel meg látogatta tisztelet és szeretet viláma...

— Személyi hírek. Gróf Esterházy István főispán Pósonyban Budapestre érkezett. Tiszta Kálmán, mint már említve volt, az idén nem megy Ostendébe, hanem pár napra Gesztre megy családjá vendégé lesz...

UJDONSÁGOK.

Személyi hírek. Gróf Esterházy István főispán Pósonyban Budapestre érkezett. Tiszta Kálmán, mint már említve volt, az idén nem megy Ostendébe, hanem pár napra Gesztre megy családjá vendégé lesz...

BLANCHETTE.

IRTA: ZACCONE PÉTER. MASODIK RÉSZ. XV. A LELEPZÉS. — Nos! mit gondolt minderről sir Balcam? mondá Sámuel, midőn néhány perczel e jelenet után újra a Szent-Lajos-utczán voltak...

— Vagyok ily szerencsés. — Neunde Fontainebleauban találtak meg mylady Curran holtestét? — Ott. — És ön meg mert ott állni? — Sőt jelen voltam a holtest megtalálásánál. Sámuel egy kiáltást hallott, melyet félig a csodálkozás, félig a rémület hozott ki belőle. — Ah, csak nem ön az, a ki őt meggyilkolta? — kiáltott borzadva. — Nem gondolom, Sámuel mester, felelt Sir Balcam jóakarata mosolygva, de nyomokban vagyok a gyilkosoknak s épen a miatt fordulok a fontainebleau-i császári ügyészhez. — De kik azok, a kik oly jól szolgálták amaz urakat, kik bennünket felfogadtak? — That is the question! Ez a kérdés, felelt sir Balcam; de ha lesz szives meg pár napig várni, majd megismertetem őket. Néhány percz múlva elérték a szállót, a hol Balcam lakott, s aztán csakhamar lefeküdtek, a mire különben mindkettejöknek már nagy szüksége volt. XVI. A LÁNY, ATIJA NÉLKÜL. Blanchette nagyon keveset aludt az éjjel. A hál izgatalmi miatt, egészen magából kikelve ért haza, s a beszélgetés, melyet atyjával folytatott, alig volt alkalmas öt lecsillapítani. Mindegyre eszébe voltak a szavak: «Hát te épen nem vagy féltékeny?» Féltékeny! A szegény gyermek megtörni érzé szívét e granustástól és minden jó érzés, a mi addig benne volt, mintha egyszerre tova roppant volna. Valami meghatározhatatlan képtelenséget érzett, melyről talán nem tudott pontosan számolni adni magának, de valahányszor Armande képe az eszébe ötlött, szíve mindannyiszor hevesen kezdett verni, s életében először megértette, hogyan és miért lehet gyűlölni valakit. Ez egészen új állapot volt néze. Imádkozni akart és nem tudott többé! Kereste szívében ama kimondhatatlan gyöngédséget, melyet azelőtt Györgyre gondolt, de ez eltűnt gyöngédség helyén most valódi kóraszt volt, melyben egy mélyen felzavart lélek nyugtalan vágyai háborogtak össze-vissza. Ekkép telt el az éj hátralévő része, s a lány csak a hajnal óráiban talált némi nyugalmat.

— Barátom, mondá a bizományosnak, akar nekem egy szolgátot tenni? Ezért vagyok fogadva, mondá az ember; miben lehetek szolgálatára? Igen egyszerű dologban. Parancsoljon. Annyi az egész, hogy ne távozok el e szállóból, azért hogy ha szükségem lesz önre, bizonyosan megtalálhassam. Csak ennyi? — Nos, megengedem. — Beülök itt a szomszéd kocsnába. — S ime, hogy legyen mivel tölteni az időt. Blanchette egy ezüst pénzdarabot adott neki, mire a bizományos elmozdult. A lány egyedül maradt és bár féltelmét némileg elcsillapította, keserű szomorúságot érzett, mely lassankint egészen erőt vett rajta. Miféle fontos dolgot kényszerítette atyját arra ily váratlanul, hogy őt egyedül hagyja? A delnő vele ment, ez kétségtelen. Miért nem vitte el őt is? Mintha örvény lett volna előtte, a melybe nem mert belemenni. Lassankint azonban az éj eljött... s vele ezer oklatlan — nevelésének rémülete. Szívéből a könnyeknek volóságos árja szállt fel, melyek majdnem megfolytak. Huszszor is azon a ponton volt, hogy felhívta a bizományosot és el-megye vele atyját felkeresni... Aztán megint lecsendesült... Várakozott. Azon pillanatok egyikében, midőn zavart elméje ismeretlen rémek csoportjait idézte föl, egyszerre megrezketett s hallgatódzni kezdett. Ugy tetszett neki, mintha kopogtat volna az ajtón. — Szabad, mondá gyöngye hangon. A ajtó kinyílt és György lépett be. Blanchette meglepetve kiáltott fel és hozzá-futott. Mostani lelkiállapotában György jelenléte mindenesetre elcsodálhatta rettegését. — Ön! ön az uram! kiáltá. György meglepetve nézett rá. — Nem várt engemet? kérdé. — En? és miért? — Armande kisasszony nincsen itt? — Mit akar mondani? — Nem ön küldötté nozzá egy embert, azzal a megbízással, hogy vezesse ide? — Ki mondta ezt önne? —

György összehozta. — Nezzé Blanchette, mondá szilárd hangon, feleljen nekem kitérés nélkül, öszintén, itt valami szokatlan, titokzatos, talán borzasztó dolog történt. Az imént egy ember, a ki senki sem ismert, jelent meg Langson ur lakásán. Kancon ur távol volt és ezt tudták Langsonnéval; ez ember tehát Armande kisasszonnyal fordult, egy levelet adott át neki, melyet olvastam, mert ott hagyta szobájára kezében; a levél, melyen az ön neve volt aláírva, arra kérte Armandet, hogy kövesse az ismeretlen embert s hozzátette, hogy olyasmi forog közepében, a mitől az ön atyám becsülete és szabadsága függ. — És Armande kisasszony követte ezt embert? kérdé Blanchette. — Követte. — És hova mentek? — Azt nem tudom. — Nem tért vissza? — Azt hittem, hogy itt találom önnel... Blanchette végig simította kezével homlokát. Homályosan, érteni kezdé a dolgot; és a mint György sejtette, azt gondola ő is, hogy itt valami rejtélyes és borzasztó eset történt. — En egyáltalában nem irtam Armande kisasszonnyal, felelt aztán, s nem is láttam őt. — De hát az a levél? sürgeté György, ki küldhette azt neki? — Gyanakszik valakire? — Ha jól keresi, talán ön is megtalálhatja. — En? — Igen, ön Blanchette. — Ah, hát engemet is vádol? György megvetően mosolygott. — Mielőtt önhez bejöttém, felelt keserű hangon, tudakozódtam Évrard után. — Ő távol van, mondá Blanchette. — Ezt mondák nekem is, és most meg mernék esküdni, hogy ez a távollét valami újabb gonosz-ságot rejti. — De hisz ön bántalmazta atyjamat, uram! — Nos, hát védelmezze, ha tudja! mondá György kitérve; én nem ma ismertem meg őt, s eléggé megantultam, hogy mit lehet tőle várni. Így beszélvén, György az ajtó felé indult, de Blanchette elbe állt. — Hová megy? kérdé hevesen. (Folytatás következik)

— Barátom, mondá a bizományosnak, akar nekem egy szolgátot tenni? Ezért vagyok fogadva, mondá az ember; miben lehetek szolgálatára? Igen egyszerű dologban. Parancsoljon. Annyi az egész, hogy ne távozok el e szállóból, azért hogy ha szükségem lesz önre, bizonyosan megtalálhassam. Csak ennyi? — Nos, megengedem. — Beülök itt a szomszéd kocsnába. — S ime, hogy legyen mivel tölteni az időt. Blanchette egy ezüst pénzdarabot adott neki, mire a bizományos elmozdult. A lány egyedül maradt és bár féltelmét némileg elcsillapította, keserű szomorúságot érzett, mely lassankint egészen erőt vett rajta. Miféle fontos dolgot kényszerítette atyját arra ily váratlanul, hogy őt egyedül hagyja? A delnő vele ment, ez kétségtelen. Miért nem vitte el őt is? Mintha örvény lett volna előtte, a melybe nem mert belemenni. Lassankint azonban az éj eljött... s vele ezer oklatlan — nevelésének rémülete. Szívéből a könnyeknek volóságos árja szállt fel, melyek majdnem megfolytak. Huszszor is azon a ponton volt, hogy felhívta a bizományosot és el-megye vele atyját felkeresni... Aztán megint lecsendesült... Várakozott. Azon pillanatok egyikében, midőn zavart elméje ismeretlen rémek csoportjait idézte föl, egyszerre megrezketett s hallgatódzni kezdett. Ugy tetszett neki, mintha kopogtat volna az ajtón. — Szabad, mondá gyöngye hangon. A ajtó kinyílt és György lépett be. Blanchette meglepetve kiáltott fel és hozzá-futott. Mostani lelkiállapotában György jelenléte mindenesetre elcsodálhatta rettegését. — Ön! ön az uram! kiáltá. György meglepetve nézett rá. — Nem várt engemet? kérdé. — En? és miért? — Armande kisasszony nincsen itt? — Mit akar mondani? — Nem ön küldötté nozzá egy embert, azzal a megbízással, hogy vezesse ide? — Ki mondta ezt önne? —

innenai szuperintendens. Hosszasan fejegeti, hogy az 1883. XXX. t. cz. oly terhes kötelezések ról az egyháziakra, hogy kénytelen most kémi a konventet, hogy az 1848. XX. t. cz. 3. §-a értelmében eszközölje ki az államsegélyt, de az ügy, hogy ennek árán megcsontítsák az autonómia. Ne úgy, hogy azon tanárokat — mint a törvény mondja — kiket fizetésükben az állam segítyez, a miniszter levelezze ki.

Vagy bár nagyobb súlyt fektet az új törvényre, mint a 48. évi, mert ez kötelestevé teszi a miniszternek a segélyt. Különbön ajánlja az ügyet a bizottsághoz tenni át.

Többsz Pál szuperintendens jelenti, hogy az egyetemes tanács bizottság július 5-én összeült s a teológiai és preparandák szervezésére vonatkozó javaslatot elkészítette. Továbbá jelenti, hogy a jogügyi bizottság előadja jelen napon, előre pedig gr. Degeñfeld Imre meghalt s kért a konventet helyéket betölteni.

Elnökhé Vályi János, előadva Végelhyi Dező egyhangúlag megvalósult.

Révész Balint szuperintendens, Szász Domokos, Kovács Albert és Lónyai Menyhért gr. felszólalása után az ülésnek vége lett.

Kolozsvár, szept. 13. (O. E.) A reformált egyház egyetemes konventének ma ülésén a közalap kérdése kepezte a vita tárgyát. A dunántúli egyházkerület az indítványozta, hogy a közalap javára befolyó összegek bizonyos százaléka az egyházmegye, más része pedig, összesen ötven százalék az egyházkerület részére tartassék vissza, s csak 50 százalék fordítassék a központi kezelés részére. A vitát Lónyai Menyhért gróf kezdte meg, ki hatalmas hosszabb beszéd után határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy mondia ki a konvent, hogy e kérdésben határozati magat illetkellenek tartja. Erre Pap Gábor szuperintendens adta elő a dunántúli egyházkerület állásponjtját, pártolva az indítványt. — Az emelkedett szellemű vitában részt vettek: az indítvány ellen Fülöp Lajos, Bóthi Zsigmond, Nagy Péter, Szabó János, Becses Balint, Mocsary Lajos, Szász Domokos, Kun Bertalan, Ritók Zsigmond és Szász Béla, az indítvány mellett: Körmedy Sándor, Ballagi Mór, Vályi János, Hegedüs László és Makay Dániel. A zárbeszédet után Lónyai Menyhért gróf határozati javaslatát szavazattöbbséggel elfogadták. A konvent tagok tiszteletre ma adott díszlakomán százan jelenek meg. Az első poharat Vay Miklós br. emelte ő felsége és a királyi családra. A nagy felkészülést fogadott köszöntő még több mint 20—25 kitérő pohárköszöntő követte Vay bárára, a reformált vallású egyházkerületek uniojára, az egyházak szellemi egységére, a protestáns iskolákra, a sorhadra és honvédségre, a nemzetiségű egyetértésére stb. Az ebéd alatt a legkedélyesebb hangulat uralkodott.

KÜLFÖLD.

— szept. 13.

A francia-kínai kérdés egyre komolyodik. Tegnapelőtt óta éjjel-nappal tárgyalások folynak és Páris, London, Peking közt egymást érik a sürgönyváltások. Azt hiszik, hogy a francia és kínai vizsály alig lesz megoldható, ha csak a mindenképp békéletni akaró Angliának nem sikerül a közbejézés. A francia kormányban lényeges véleménykülönbségek vannak; Ferry erősen akézőt követel, nem törődve Kínával és az országgyűlés egybehangzó nélkül. Challemel-Lacour meg akarja fontolni Kína utóbbi ajánlatait, a hadügy és tengerészeti miniszterek pedig nem akarnak az országgyűlés belegegyezése nélkül több csapatot küldeni Kelet-Ázsiára. A Figaro szerint a kínai kormány csak azt várja, hogy a Tonkingba küldött francia erőitesség Port-Saidig érjenek, azután a kínai hadsereg parancsot fog kapni a Tonkingba vonulásra. A veszélyt itt nem tekintik igen komolyknak, mert Pakótól kezdve, a kínai csapatok a part mentében kénytelenek előnyomulni, a hol Mayer tengerengy hányó nyugtalanítják őket. Jünnantól kezdve pedig oly helyeken vezet az út, hogy nagy tömegek betörése Tonkingba lehetetlen.

A Gleichenbergen idöző Milán szerb királynak fölhásgése Csataryi tábornok tegnapelőtt adta át a birodalmi kancellárnak a fehér sarsend nagykeresztjét. A tábornok, a kit Milán király több ízben bizott meg már magánkülönben, másfél óráig beszélgetett Bismarck herczeggel, mely idő alatt rajtuk kívül senki sem volt jelen. Bécsi politikai körökben általában azt hiszik, hogy ez alkalommal való marandánk osztrák-magyar szövetséghez való marandánk közlekedése értelmében beszéltek és állapították meg Szerbia jövőendő politikáját. Pénteken Bismarck herczeg fogadta Britanniát és a találkozásról is azt mondják, hogy Románia is követni fogja Szerbia példáját.

A madagaskári ügy.

Az a kényes természetű ügy, mely az immár elhunyt Pierre tengerengy eljárása fölött az angol és francia kormány közt fennforog, úgy látszik békes

elintézést nyert, vagyis inkább „elaludt”, a mennyiben az angol kabinet lassankint belátta, hogy alig van ok, a miért a francia kormánytól elégtételt kellene kívánnia. Madagaskári tudósítók levelei megiehetős világot vetettek már eddig az egész ügyre s olvasóink annál könnyebben fogják megérteni a következő, rendkívül érdekes levelek tartalmát, melyeket a „Times” legutóbbi számban találunk s minden további magyarázgatás nélkül közölünk, a mint következnek:

„Ő felsége Dryad hajóján Tamatáv előtt, 1883. június 20.

Uram! Részletes elbeszélés alapján tudomásomra jutott, hogy két, az ön parancsnoksága alatt álló hajó bombázta Tamatávot, a nélkül, hogy ezt előre tudtatta volna s tiszteletben tartotta volna az idegen lakosok személy- és vagyonbiztonságát, hogy brit alattvalók vagyona is szenvedett kárt. Midőn ezt az értesülést minden lehető fenntartással fogadtam, egyttal köteleselem, uram, újból tiltakozni a brit alattvalók személyi és vagyon károsítása s névszerint az ellen, hogy olyan helyek fölépítésével, a hol ők laknak, a nélkül, hogy a fennálló szokás szerint arról előzetes értesítést adának.

Fogadja stb. C. Johnstone, parancsnok. Pierre ellentengernagy ura, a Division Navale de la Mer des Indes parancsnokának.”

Tamatáv, 1883. jun. 20.

Parancsnok ur!

E hó 20-ról kelt levelem válaszulva, köteleselem önnek kijelenteni, hogy nem ismerek el önnek olyan jogát, hogy Tamatáv lakosainak — bármilyen nemzetiségűek legyenek is azok tolmácsnak lépjen föl ama követeléseket illetőleg, melyeket ezek a francia kormány ellen jogosan formálhatni vélnék a háború által szenvedett károk miatt. Kijelentem továbbá, hogy nem vagyok fölhatalmazva ily követelések elfogadására és támogatására s még kevésbé arra, hogy ily kényes (epineuse) vizsgálatban eljárjak. Ennélfogva e tárgyban ontól több levelet el nem fogadok.

Fogadja stb. Pierre ellentengernagy. Ő felsége Dryad corvetteje parancsnokának, Tamatáv előtt.”

Tamatáv, 1883. jun. 20.

Parancsnok ur!

E hó 20-án kelt levelemben szabadságot vesz magának tiltakozni a parancsnokságom alatt álló hajók hadműveleti ellen, holott én nem figyelembe vettem őt előre, sőt senkit sem figyelembe vettem. Tudja meg, parancsnok ur, mert úgy látszik nincs róla tudomása, vagy már elfeledte, hogy június 1-én az összes érdekeltek konzulokat figyelembe vettem a mostani ellenségeskedések megkezdésére. Egyetlen idegnek sem áll jogában egy hadviselőtől azt követelni, hogy árulja el a maga titkait és terveit. Ennélfogva az ön tiltakozását semmiesek és érvénytelenek (non avenue et de nulle valeur) tekintem. Figyelembe vettem őt, hogy hasonló leveleket többé nem fogadok el.

Fogadja stb. Pierre, ellentengernagy. Ő brit felsége Dryad corvetteje parancsnokának, Tamatáv előtt.”

Hasonló, sőt még sokkal érdekesbb hangon van tartva Pierre tengerengynek egy június 23-ki levele, melynek szövege azonban, minthogy az itt közölt levelek nincsenek egymással szoros kapcsolatban s csak egyes töredékeik az egész levelezésnek, nem érthető teljesen. Itt következők Pierre tengerengynek a mauritiusi angol kormányzóval való levelezése:

Mauritius, kormányzósági épület, 1883. jul. 4.

Tengernagy ur!

Van szerencsem exccziádt értesíteni, hogy tudomásomra jött, hogy Tamatáv városában vagy annak szomszédságában olyan mauritiusi lakosok és egyéb brit alattvalók vannak, kik Madagaskárt elhagyni kívánnák, de ezt anyagi eszközök hiányában vagy egyéb okból nem tehetik. Ennélfogva Tamatáv elé küldtem az ezen kormányzóhoz tartozó Stella gőzöst Crawford parancsnok vezetésével aly utasítással, hogy vegye fel azokat a mauritiusi vagy egyéb brit alattvalókat, a kik talán inségsben vannak vagy Madagaskárt elhagyni kívánnák. Teljesen megbízván exccziád amaz óhajátában, hogy a madagaskári brit lakosok érdekeit és óhajátást tiszteletben tartsa — mely értekelem kiváló tanulmányt adott a Pakenham konzulnak adott végítvási levél által — van szerencsem fölkerülni exccziádt, hogy adjon meg Crawford parancsnoknak minden az ön szolgálatával összeférő könnyedséget arra nézve, hogy elküldhesse vagy segítyezzen olyan mauritiusi elszakított vagy más brit alattvalókat, aly a háború ese-

mentői által veszedelme vagy nyomorba jutottak. Kitérő tisztelem kijelentése mellett hígyjen engem exccziád legengedelmesbb szolgálatának.

J. Pope Hennessy.”

Mauritius, korm. ép., 1883. jul. 4.

Tengernagy ur!

Van szerencsem exccziádt értesíteni, hogy Shawné Emily asszonytól, tiszteledő Andrew Shaw brit alattvaló nejtől értesítést kaptam, mely szerint férje az exccziád parancsnoksága alatt álló Nièvre szállítóhajón fogva van. Tekintettel Pakenham konzulnak ő brit felsége madagaskári képviselőjének minapi elhunyására, Shawné asszony, ki jelenleg Mauritius szigetén tartózkodik, én hozzáam folyamodott, mint ő felsége legközelebb eső képviselőjéhez, hogy lépjek közbe exccziád előtt az ő férje érdekében. Nincs tudomásom az okokról, melyek exccziádt arra késztették, hogy Shaw urat fogolyként letartóztassa; de midőn nagylelkű figyelmébe ajánlom egy angol asszony kérését, ki a legszigorúbb sanyarúságot szenvedett férjének helyzete miatt, támaszkodom azokra az érzelmekre, melyek már régen arra késztették Franciaországot és Egyesült királyságok kormányainak képviselőit, hogy kölcsönös szívellyelleg terjesztsek ki oltalmukat mindvégig nemzet alattvaló fölött.

Kitérő tisztelem stb. J. Pope Hennessy.”

Tamatáv, 1883. jul. 8.

Kormányzó ur!

A mint a Stella gőzös megérkezett, közhírré tettem a tamatávai polgárnok által exccziádnak a mauritiusiak és egyéb brit alattvalók részére tett ajánlatát. Kilencvenkét személyt élt is az ön nagylelkű ajánlatával, s én azonnal átküldtem névsorukat Crawford parancsnoknak, ki előbb úgy vélekedett, hogy csak 50-et vehet föl, de kit az emberies érzete rábírt, hogy valamennyiüket fölvegye. E pillanatban már hajóra szállnak, s a Stella, parancsnoka kívánság szerint még ma este elindulhat. Van még Tamatávban számos brit alattvaló és ő felsége indiai birtokainak lakosa, a kik a háború veszélyei elől menekülni óhajtanának, s a kik ezúttal nem kaphattak helyet a Stellán. Sajnádom, hogy a vesztéztári rendszabályok miatt nem lehetett szerencsem Crawford parancsnokot látni; de örvendek, hogy tehetségem szerint támogatthattam őt ama küldetés teljesítésében, melylyel exccziád megbízta, s így bebizonyíthatom önnek, kormányzó ur, amaz óhajátomat, hogy hasznára lehessen ő brit felsége összes alattvalóinak, valamint ama különös kívánságomat, hogy önnek minden körülmények közt szívességet tessek.

Fogadja stb. Pierre, ellentengernagy.”

Tamatáv, 1883. jul. 8.

Kormányzó ur!

Megkaptam exccziád levelet, melyben azzal tisztelem, hogy tiszteledő George Andrew Shaw ügyében ir hozzám, ki ellen súlyos vád van emelve. Tudomására kell adnom azt a tény, hogy kénytelen voltam elnémitani Johnstone parancsnok amaz arrogans követelését, hogy ebbe az ügybe beavatkozzék. De amaz udvarias kérdésekre, melyeket exccziádnak Shawné asszony iránt való érdeklődése sugallt, kinek sorsa kétértelművé szálmat érdemel, örömmel válaszolhatok némi bizalmas adatokkal, melyeket közölhetek a nélkül, hogy az igazságszolgáltatás menetét zavarnám.

Tamatávban a francziák által történt elfoglalásakor Shaw ur, mint bérlo lakott egy házában, melyet tulajdonosa, Aitken ur, följárlt egy katonacsapat elszállásolására. Mikor a katonák odaértek a szállásra, a kertben boros palackokat találtak, melyek nyilván úgy voltak oda rakva, hogy kísértésbe ejtsék őket. Azok, a kik megieztelték, egyszerre leharigulni mámorba estek. A parancsnokok tisztak azonnal ösztörték a palackokat s kiöntötték a folyadékot, egy palackot mutatóknak tartva meg, mely jelenleg Réunion szigetén van vegyi vizsgálat alatt s melynek vizsküldését várom.

A bérlo és a háztulajdonost azonnal letartóztatták. Aitken ur másnap bizonyítékok elégtelensége miatt szabadlábra helyeztetett, Shaw ur pedig foglyul tartatott. A bíróság azóta folytatja a vizsgálatot és Shaw ur fölött tüzeti vizsgálat (instruction approfondie) nélkül nem fog ítélet hozni. Shawné asszonynak Tamatávba érkezése — akkor, midőn férje ily súlyos vád alatt van — drámai érdekességet kölcsönöz helyzetének. A szegény asszony eljött hozzám és könyörgött férjéért, s daczára a szánalomnak, melyet iránta éreztem, kénytelen voltam megkénymenteni szívemet fájdalma ellenében, hogy teljesítem kötelességemet, mely arra kényszerít, hogy az igazságszol-

gáltatásnak szabad folyást engedjek. De örömmel látom, hogy ön nem kétkedik Shawné asszony iránt való részvételmében, valamint abban sem, hogy ő brit felségek bármely alattvalója nyájias bánásmódról talál a francia bíróság részéről. Ugy exccziád, mint Shawné asszony megbízhatón. Meg lehet róla győződve, hogy ha Shaw ur ártatlansága kiderítetik, pillanatig sem fogok késmi őt családjának viszázaadin.

Fogadja stb. Pierre, ellentengernagy.”

A Times párisi levelezője, ki e leveleket közli, a következő megjegyzéssel kíséri azokat: „E levelek, bár rövidke, eléggé megmagyarázzák az angol kormányt az első pillanatban való magatartását s a későbbi változást, a mint a francia kormányval érintkezésbe lépett. Gladstone ur első heves kitörése nyilván Johnstone kapitány valamely jelentésének tulajdonítandó, s a francia részről nyújtott bővebb felvilágosítások idétek elő a brit kormány magatartásában való barátságos változást. Bizonyosnak látszik, hogy ez esetben a „szébbik szerep” inkább a francia parancsnoknak jutott, kinek Shawra vonatkozó oly érdekes és váratlan levele bizonyítja, hogy udvariasan tud válaszolni az udvarias, és gerombán a heves levele. Semmi sem bizonyíthatja jobban, hogy egy kormányt milyen óvatosságnal kell lennie oly eseményeknek nagy mesztéséről való megítélésében, melyek oly veszedelmes következményűek lehetnek, ha az összes érdekelteket nem alaposan és higgadtan vizsgálják meg.”

„EGYETÉRTÉS”

Szeptember hó 16-tól kezdve új előfizetést nyitunk.

Lapunk előfizetési ára:

egy hóra —	1 ft 80 kr.	hat hóra —	10 ft
két hóra —	3 ft 60 kr.	egész évre —	20 ft
három hóra —	5 ft —		

Lapunk mindennap, tehát hétfőn és ünnepek után követező napokon is megjelen.

Az előfeti nevének, címének, lakhelyének az utolsó postának tisztán olvashatólag kiírását kérjük, hogy a lap szételadásában hiba ne történjen.

Előfizetést a hó bérmeley napjától elfogadjunk.

Régi előfizetők legelőzésekben öslekeszenek, ha czimszalagjukat a posta-utalvány szelvére ragasztva beküldik a kiadó-hivatalnak.

Asz előfizetési pénzek és posta-utalványok Budapestre „Egyetértés” kiadó-hivatalába (himző utca 1. szám alá) küldendők.

Az „Egyetértés” kiadó-hivatala.

UJDONSÁGOK.

— szept. 13.

— **Személyi hírek.** Gróf Esterházy István főispán Pozsonyból Budapestre érkezett. — Tisza Kálmán, mint már említetv volt, az idén nem megy Ostendébe, hanem pár napra Gesztre megy családja körébe és onnan Szegedre utazik, hol Tisza Lajos vendége lesz s ott marad szeptember 20-áig, s beható szemle alá veszi mindazt, mi Szeged rekonstrukciójára érdekében az elmúlt négy év alatt létesítettek. Szeptember 20-án az esti vonattal visszazérkez a fővárosba, s innen 12-én Bécsbe utazik a közös miniszteri tanácskozásra. — Csontossy János a nemzeti muzeum kézirattárának óre hosszabb tanulmányára utazt az Alsó- és Felső-Ausztriába és Bajmországra, hol az ottani levéltárakban nagy számmal özött magyar vonatkozású kéziratokot fogja tanulmányozni. — Simonffy Kálmán Stájerországban, hol üdülést végett a nyár utóját töltte, tegnap Budapestre visszazérkezett. — Gr. Szechenyi Imre, berlini osztrák-magyar nagykövet, pár hetet Horpáson tölt a birtokán. — József főherczeg fia: ifj. József főherczeg, ma tette le fényes sikerrel az első utalványról a vizsgálatot Gyórott. — Dr. Stojkovic Arzen püspök Gasteinből visszatért Budapestre. — Ujhazy Ede, ki tavaly Halmi Feneczet helyettesítette a szinészeti iskolában a tanári széken, most kinevezetett az intézet tanárának. — Dr. Fenyvessy Ferenc az ugodi kerület orsz. képviselője jövő vasárnap délután Lovász-Patona városban tartja beszámoló beszédét, hol nagyobb únépnyellességgel készülnek őt fogadni. — Busbach Péter a főváros VI. kerületének országgyűlési képviselője e hó 25-én fogja tartani beszámolóját. — Dr. Kelemen Miksa orvosa tanulmány utjából visszazért a fővárosba.

— Barátom, mondá a bizományosnak, akar nekem egy szolgátot tenni?
— Ezért vagy fogadva, mondá az ember; miben lehetek szolgátot?
— Igen egyszeri dologban.
— Parancsoljon.
— Annyi az egész, hogy ne távozzék el e szállóból, azért hogy ha szükségesem lesz önre, bizonyosan megtalálhassam.
— Csak ennyi?
— Nos, belegegyezik?
— Beülök itt a szomszéd kocsmába.
— S ime, hogy legyen mivel tölteni az időt.
Blanchette egy ezüst pénzdarabot adott neki, mire a bizományos elávozott.

A leány egyedül maradt és bár félelmet némileg elcsillapította, keserü szomorúságot érzett, mely lassankint egészen erőt vett rajta.

Miféle fontos dolog kényszerítette atyját arra ily váratlanul, hogy őt egyedül hagyja? A delnö velemént, ez kétségtelen. Miért nem vitték el őt is? Mintha örvény lett volna előtte, a melybe nem mert belépnem.

Lassankint azonban az éj eljött . . . s vele ezer oklatan — nevéstegyes rémület.

Szívéből a könnyeknek valóságos árja szállt fel, melyek majdnem megfolyották. Huszszor is azon a ponton volt, hogy felhívta a bizományost és elmegeye vele atyját felkeresni . . . Aztán megint lecsendesült . . . Várakozott.

Azon pillanatok egyikében, midőn zavart elméje ismeretlen rémek csoportját idézte föl, egyszerre megreszkett s hallgatóni kezdett.

Ugy tetszett neki, mintha kopogtak volna az ajtón.

— Szabad, mondá győnge hangon. A ajtó kinyitott és György lépett be. Blanchette meglepetve kiáltott fel és hozzáfutott.

Mostani lelkiállapotában György jelenléte mindenesetre elsöndesítette rettegését.

— Ön! ön az usram! kiáltá.
György meglepetve nézett rá.
— Nem várt engemet? kérdé.
— En? és miért?
— Armand kisasszony nincs itt?
— Mit akar mondani?
— Nem ön küldött hozzá egy embert, azzal a megbízással, hogy vezesse ide?
— Ki mondta ezt önne? —

György összehozta.
— Néze Blanchette, mondá szilárd hangon, feleljen nekem kiterés nélkül, őszintén, itt valami szokatlan, titokzatos, talán borzasztó dolog történt. Az imént egy ember, a kit senki sem ismert, jelent meg Lancon ur lakásán. Lancon ur távol volt és ezt tudták kétségkívül; ez ember tehát Armande kisasszonyhoz fordult, egy levelet adott át neki, melyet olvastam, mert őt hagyta szóhalnya kezében; a levél, melyen az ön neve volt aláírva, arra kérte Armandot, hogy kövessen az ismeretlen embert s hozzátette, hogy olyasmi forog kérdésben, a mitől az én atyjám becsülete és szabadsága függ.
— Es Armande kisasszony követte ez embert? kérdé Blanchette.
— Követte.
— Es hova mentek?
— Azt nem tudom.
— Nem tért vissza?
— Azt hittem, hogy itt találom önöm! . . . Blanchette végig simította két kezével homlokát. Homályosan, érteni kezdé a dolgot; és a mint György setette, azt gondoló is, hogy itt valami rejtélyes és borzasztó eset történik.
— Es Armande nem irtam Armande kisasszonynak, felelt aztán, s nem is láttam őt.
— De hát az a levél? sürgető György, ki küldhette azt neki?
— Gyanakszik valakire?
— Ha jól keresi, talán ön is megtalálhatja.
— En?
— Igen, ön Blanchette.
— Ah, hát engemet is vádol?
György megvetően mosolygott.
— Mielőtt önhöz bejötném, felelt keserü hangon, tudakozódtam Evrárd után.
— Ó távol van, mondá Blanchette.
— Ezt mondják nekem is, és most meg mernék esküdni, hogy ez a távolléti valami újabb gonosz ságot rejt.
— De hisz ön bántalmazza atyjamat, uram!
— Nos, hát védelmezze, ha tudja! mondá György kitorve; én nem ma ismertem meg őt, s eléggé megtanultam, hogy mit lehet tőle várni.
Igy beszélvén, György az ajtó felé indult, de Blanchette elébe állt.
— Hová megy? kérdé hevesen.

(Folytatás következik.)

Alig lépett ki az ajtón, midőn Leonie felült s me-reven nézett utána, pillanatokig mozdulatlanul maradv.

— Igen, mormoló, — ott rejlik a veszély, az emberek irigy leskelődésében, a kik nem tudják, hogy gyakran sajnálattal gondolok vissza arra a multra, melyet senkinek sem szabad ismernie. Ah, ha tudnák! . . . De nem szabad tudniok . . . És őt, őt ráragalmazzák! . . .

Elmosolyodott erre a gondolatra s nyugodtan fekküdt vissza, bízva ügyességében és leleményességében, mely eddig sem hagyta cserben.

(Folytatás következik.)

(Folytatás következik.)

BLANCHETTE.

REGNY.

19

Irta: ZACCONE PÉTER. (Folytatás.)

MASODIK RÉSZ.

XV.

A LELEPÉLÉS.

— Nos! mit gondol minderről sir Balcam? mondá Sámuel, midőn néhány percczel e jelenet után újra a Szent-Lajos-utczán voltak.

A nap már fejt. — Lehettek öt óra. — Az éjjel áttelt fáradtságok daczára sir Balcam épen nem lát-szott kimerültnek.

— Sámuel mester, felelt rövid gondolkodás után, hogy az angol regényírók szokásos kifejezésével szóljak, azt hiszem, hogy itt valami titok rejlik.

— De ki találta!

— Teljesen.

— S tudja, hogy mit kell tenni?

— Oh, a mit tenni kell, az már most mintha elénk volna írva. Nehány óra múlva elmegyek sir Mortonhoz, s beszélke vele, hogy mi hasznót huzunk a leleplezésből, a melyet az imént hallottunk.

— De mit csináljak én addig?

— Ön, Sámuel mester, felelt sir Balcam, ön követni fog engem a szállóba, ott jól kinyugodja magát s mikor ez megtörtént, akkor visszatazák Párisba.

— Jól van! hagyta helyben Sámuel.

— Csakhogy Fontainebleauban meg fog állni, elvezetteti magát a város császari ügyészhöz s közölni fog e tisztviselővel némi felvilágosításokat, melyeket én neki megírtam.

— Hát ön ismeri őt?

(Folytatás következik.)

MULTASÁGOK.

Budapest-Ischia.

A vasárnapi Ischia-ünnepélyi programja díszes kiállításban... Budapest-Ischia. A vasárnapi Ischia-ünnepélyi programja díszes kiállításban...

HÁZASSÁG.

Szeberényi Lajos, békés-csabi újon választott... Szeberényi Lajos, békés-csabi újon választott...

GYÁZSROVAT.

Sigay Fülöp gróf, cs. és kir. kamarás, elhunyt... Sigay Fülöp gróf, cs. és kir. kamarás, elhunyt...

Bécs, szept. 13.

Bécs, szept. 13. A „Polit. Corr.” jelentése szerint... Bécs, szept. 13. A „Polit. Corr.” jelentése szerint...

A hivatalos lap szept. 13-iki számából.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter, a kir. kincstár... Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter, a kir. kincstár...

Honvédség körülből.

A m. kir. honvédségi Ludovika-Akadémia... A m. kir. honvédségi Ludovika-Akadémia...

Zendülés Horvátországban.

A zágrábi „Pozor” (11. IX. 208. sz.) lapja élen... A zágrábi „Pozor” (11. IX. 208. sz.) lapja élen...

A N. Fr. Pressének a következők távirátjai.

A N. Fr. Pressének a következők távirátjai... A N. Fr. Pressének a következők távirátjai...

ez meg nem történik, a kedélyek lecsillapítására... ez meg nem történik, a kedélyek lecsillapítására...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Jakovácson a lázadó a községi elöljárót és a jegyzőt... Jakovácson a lázadó a községi elöljárót és a jegyzőt...

Krajčeviczenban a községi elöljárótól a zavargók... Krajčeviczenban a községi elöljárótól a zavargók...

Zavargások Alsó-Szlóveniában. Ama zavargások... Zavargások Alsó-Szlóveniában. Ama zavargások...

Eddig még meg nem erősített hír szerint a király... Eddig még meg nem erősített hír szerint a király...

Az „Agrarier Zeitung” írja: Abból az alkalomból... Az „Agrarier Zeitung” írja: Abból az alkalomból...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

lőttek s egy granicár halva rogyott össze... lőttek s egy granicár halva rogyott össze...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Jakovácson a lázadó a községi elöljárót és a jegyzőt... Jakovácson a lázadó a községi elöljárót és a jegyzőt...

Krajčeviczenban a községi elöljárótól a zavargók... Krajčeviczenban a községi elöljárótól a zavargók...

Zavargások Alsó-Szlóveniában. Ama zavargások... Zavargások Alsó-Szlóveniában. Ama zavargások...

Eddig még meg nem erősített hír szerint a király... Eddig még meg nem erősített hír szerint a király...

Az „Agrarier Zeitung” írja: Abból az alkalomból... Az „Agrarier Zeitung” írja: Abból az alkalomból...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Zágráb, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

tének ideje alatt a tiszték kabátban, a legénység pedig... tének ideje alatt a tiszték kabátban, a legénység pedig...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

senki szükségétlenül, azt a gondolatot ébreszt... senki szükségétlenül, azt a gondolatot ébreszt...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Belgrád, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

TAVIRATOK.

Marsovásárhely, szept. 13. József főherceg kísérel... Marsovásárhely, szept. 13. József főherceg kísérel...

Kassa, szept. 13. József főherceg folyó hó 19-én... Kassa, szept. 13. József főherceg folyó hó 19-én...

Szeged, szept. 13. Jekelfalva Lajos miniszteri tanács... Szeged, szept. 13. Jekelfalva Lajos miniszteri tanács...

Tomosvár, szept. 13. Hétfőn városi közgyűlés lesz... Tomosvár, szept. 13. Hétfőn városi közgyűlés lesz...

Kolozsvár, szept. 13. A határozott bizottság... Kolozsvár, szept. 13. A határozott bizottság...

Krakó, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Tegnap... Krakó, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Tegnap...

Krakó, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Ma... Krakó, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Ma...

Lemberg, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Lemberg, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

Lemberg, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Lemberg, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

Lemberg, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr... Lemberg, szept. 13. (Az „Egyetértés” távirata.) Pol. Corr...

KÖZGAZDASÁG.

Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)... Bécs, szept. 13. (Az „Egyetértés” tudósítójának távirata.)...

